

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: S. O.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 6. 2020, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 2. 6. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 3. 2020, kterým snížila žalobci ode dne 6. 4. 2020 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. §

41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 13. 2. 2020 žalobce již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45%. Invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 7 981 Kč měsíčně.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které uvedl, že ČSSZ neposoudila jeho zdravotní stav a pracovní schopnost komplexně, přičemž si myslí, že jeho schopnost pracovat poklesla o více než 70% a že nadále naplňuje podmínky užívat invalidní důchod třetího stupně. Má polyneuropatii obou dolních i horních končetin s parestézií, kdy necítí dolní končetiny, ruce se mu třesou, padají mu věci.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 2. 6. 2020 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Bruntále, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 2. 10. 2020, žalobcem doloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, přičemž kontrolní lékařská prohlídka byla stanovena na 29. 2. 2020. Dne 13. 2. 2020 provedl kontrolu invalidity žalobce lékař OSSZ Bruntál se závěrem, že žalobce již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45%, a to podle kapitoly II, oddílu A, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto závěru přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 3. 2020 ke snížení invalidního důchodu žalobce z třetího stupně invalidity na stupeň první. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 25. 5. 2020 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 45%. Následně o těchto námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z úplné spisové dokumentace OSSZ v Bruntále, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě, ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. L., poslední záznam v dekurzu 21. 7. 2020 a z jejího nálezu ze dne 20. 2. 2019 a dále z lékařských nálezů: onkologie ze dne 5. 9. 2019 a 19. 12. 2019 (jména lékařů neuvedeny), neurologie MUDr. S. ze dne 23. 4. 2019, 23. 5. 2019, 22. 8. 2019, 29. 1. 2020 a 18. 9. 2020, chirurgie MUDr. Z. ze dne 16. 5. 2019 a 14. 7. 2020, EMG ze dne 26. 8. 2020, onkologie

MUDr. M. D. ze dne 17. 9. 2020, z propouštěcí zprávy z I. chirurgické kliniky FN Olomouc od 27. 5. 2018 do 11. 6. 2018. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 2. 6. 2020 bylo podle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 40%.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 2. 6. 2020 byl invalidní pro invaliditu prvního stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 40% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Podle PK MPSV ČR rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který byl k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. 2. 6. 2020, stabilizován s popsanou poruchou funkce, byl stav po levostranné hemikolektomii (28. 5. 2018) a chemoterapii ukončené v prosinci 2018 pro adenokarcinom lienální flexury T3N2bM0, G2, který je nyní v klinické remisi, funkčně PS 1, který posudková komise hodnotila s ohledem na počáteční staging T3N2bM0 podle kapitoly II, oddílu A, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a stanovila pokles jeho pracovní schopnosti ve středním pásmu rozmezí (35-45%), tj. ve výši 40% s ohledem na senzitivní neuropatii horních a dolních končetin bez motorického postižení. V hodnocení procentního poklesu pracovní schopnosti v rámci kapitoly II, oddílu A, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., není posudková komise v souladu se závěry lékaře OSSZ Bruntál a lékaře ČSSZ, protože PS 1 dle hodnocení onkologa prokazuje plnou funkční schopnost ve sledovaných parametrech a jde o středně těžké postižení senzitivních nervů. Z obsahu posudku krajský soud zjistil, že žalobce byl přítomen jednání posudkové komise, při kterém byl vyšetřen přítomnou neuroložkou. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je třeba zdůraznit, že posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání

invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). K žalobcem namítané neuropatii posudková komise výslovně uvedla, že potíže při neuropatii končetin nejsou provázeny poruchou motorickou, což vylučuje vyšší procentní hodnocení neurologického postižení a vyšší stupeň invalidity. Posudek PK MPSV ČR ze dne 2. 10. 2020 byl vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně, přičemž i sám žalobce u ústního jednání dne 18. 3. 2021 uvedl, že posudková komise měla veškerou jeho zdravotní dokumentaci a žádnými dalšími omezeními, než která jsou uvedena v diagnostickém souhrnu onemocnění tohoto posudku, netrpí.

7. Jelikož u žalobce k datu 2. 6. 2020 šlo o invaliditu prvního stupně, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 3. 2020, kterým snížila žalobci ode dne 6. 4. 2020 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 18. března 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce